

14

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL

DOSAR NR. 1312/42/2007

DECIZIA NR.896

Ședința publică din data de 5 septembrie 2007

Presedinte – Chirica Elena

Judecători - Preda Popescu Florentina

Dinu Florentina

Grefier - Dumitrescu Dorina

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de pârâta D.G.F.P. PRAHOVA cu sediul în Ploiesti, str. Aurel Vlaicu nr. 22, jud.Prahova împotriva sentinței nr. din pronunțată de Tribunalul Prahova în contradictoriu cu reclamanta cu sediul în , jud.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns intimata reclamanta SC Oztasar SRL reprezentată de avocat Ichim Raluca din Baroul Prahova, lipsind recurenta pârâtă.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că recursul este motivat scutit de plata taxei de timbru.

Avocat Ichim Raluca depune la dosar întâmpinare și arată că nu mai au cereri de formulat, iar curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Avocat Ichim Raluca având cuvântul pentru intimata reclamantă arată că nu pot fi reținute motivele de recurs formulate de recurenta pârâtă, întrucât vizează obiecțiuni la raportul de expertiza contabilă întocmit la instanța de fond, recurenta neformulând aceste obiecțiuni și în fața instanței de fond.

Solicită respingerea recursului ca nefondat. Fără cheltuieli de judecată.

CURTEA

Asupra recursului de față:

Prin sentința nr. din pronunțată de Tribunalul Prahova - Sectia Contencios II, a fost admisă acțiunea formulată de SC împotriva pârâtei D.G.F.P.Prahova și a fost anulată decizia nr. și exonerată reclamanta de plata sumei de lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut în urma verificărilor efectuate de către organul de inspecție fiscală cu privire la modul de calculare și evidențiere a taxelor, impozitelor și contribuțiilor datorate bugetului consolidat al statului, în perioada ianuarie – decembrie , s-a stabilit în sarcina reclamantei o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă de RON, ca urmare a diminuării de către societate a impozitului aferent anului , prin recalcularea impozitului pe profit aferent anului , impozit pe profit calculat la cheltuielile de transport a personalului, nedeductibil în anul , precum și a impozitului pe profit aferent de 25 %.

Se reține prin aceeași hotărâre că este corect punctul de vedere al expertului contabil, potrivit căruia cheltuielile de transport la și de la locul de muncă, a salariaților societății, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri potrivit dispozițiilor art. 21 pct. 2 lit. e din Legea nr. 571/2003, și că prin OG nr.83/2004 cu aplicare de la 1 ianuarie 2005, a fost modificat art. 21 pct. 3 lit. c din Legea 571/2003, prin înlăturarea cheltuielilor de transport de la și la locul de muncă al salariaților, din categoria cheltuielilor sociale, aceste cheltuieli fiind încadrate la art. 21 pct. 2 lit. e din Legea nr. 571/2003, expertiza efectuată evidențiind modul în care cheltuielile de transport au contribuit la realizarea de venituri de către societatea reclamantă, considerente pentru care a admis acțiunea și a anulat decizia nr. din iunie a DGFP Prahova, prin care a fost respinsă contestația reclamantei împotriva deciziei de impunere nr. și a exonerat reclamanta de plata sumei de RON.

Impotriva sentinței a declarat recurs pârâta D.G.F.P.Prahova, criticând hotărârea pentru nelegalitate și netemeinicie, arătând în esență că în mod greșit instanța de fond și-a însușit punctul de vedere al reclamantei și al expertului contabil și a reținut greșit că, cheltuielile de transport sunt efectuate în scopul realizării de venituri și că reclamanta nu ar datora diferența suplimentară de impozit pe profit, deoarece profitul impozabil se calculează potrivit prev. art.19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile și că potrivit prev. art. 21 alin. 1,2,3 și 4 din aceeași lege, din punct de vedere fiscal cheltuielile luate în calcul pentru stabilirea profitului impozabil sunt cheltuieli deductibile integral și cheltuieli cu deductibilitate limitată și cheltuieli nedeductibile.

Arată recurenta că, cheltuielile efectuate cu transportul la și de la locul de muncă al salariaților în anul 2004, sunt considerate potrivit art. 21 alin. 3 lit. c din Legea nr. 571/2003, cheltuieli sociale cu deductibilitate limitată la calculul profitului impozabil și în aceste condiții, greșit instanța de fond a considerat că aceste cheltuieli sunt deductibile integral și potrivit prev. pct. 13 din HG nr. 44/2004 în cazul în care contribuabilul constată că după depunerea declarației anuale, un element de venit sau de cheltuială a fost omis ori a fost înregistrat eronat, este obligat să depună declarația rectificativă, pentru anul fiscal respectiv, societatea reclamantă fiind verificată pe anul 2004 și nu a fost sancționată contravențional pentru nedepunerea declarației rectificative.

În aceste condiții arată recurenta, motivația că reclamanta a efectuat corect modificările impuse la constatarea erorii de calcul extracontabil, în conformitate cu Legea 82/1991 și OMFP nr. 306/2002, nu poate fi admisă, deoarece nu înregistrarea din punct de vedere contabil sau denumirea conturilor au influențat diminuarea impozitului pe profit, ci interpretarea din punct de vedere fiscal a unor categorii de cheltuieli, considerente pentru care solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței și respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Curtea, examinând sentința, prin prisma criticilor din recurs, în raport de actele și lucrările dosarului și de dispozițiile legale ce au incidență în cauză, constată că recursul este nefondat, pentru considerentele următoare:

În sarcina societății reclamante s-a stabilit, ca urmare a controlului efectuat de către organul de inspecție fiscală, o diferență suplimentară de impozit pe

profit
impo:
2004,
nedec

art. 2
transp
fiscal
recur
munc
profit
ianua
salari
21 pe
și la
venit

acțiur
exone
recur
și al r
sunt c
nefon
Legea
cheltu
care e

nefon

Finanț
jud.Pr.
Prahov
Comp.

red.EC
2 ex./6
d.f.d. 7
j.f.d. Gl

profit în sumă de RON ca urmare a diminuării de către societate a
impozitului aferent anului 2005, prin recalcularea impozitului pe profit aferent anului
2004, impozit pe profit, calculat la cheltuielile cu transportul personalului,
nedeductibile în anul 2004, precum și a impozitului pe profit aferent de 25 %.

Așa cum rezultă din raportul de expertiza contabilă și din dispozițiile
art. 21 pct. 2 lit. e din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cheltuielile de
transport, sunt efectuate în scopul realizării de venituri și ca urmare sunt deductibile
fiscal integral, dispozițiile art. 21 pct. 3 lit. c din Legea nr. 571/2003, invocate de
recurentă, prin care se prevedea că cheltuielile cu transportul la și de la locul de
muncă al salariaților sunt cheltuieli sociale cu deductibilitate limitată la calculul
profitului impozabil, au fost modificate prin Ordinul 83/2004 cu aplicare de la 1
ianuarie 2005, prin înlăturarea cheltuielilor de transport de la și la locul de muncă al
salariaților din categoria cheltuielilor sociale, aceste cheltuieli fiind încadrate la art.
21 pct. 2 lit. e din Legea nr. 571/2003, care prevede că cheltuielile de transport de la
și la locul de muncă al salariaților sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de
venituri și sunt cheltuieli deductibile integral.

Față de cele arătate, în mod corect și legal prima instanță a admis
acțiunea reclamantei și a anulat decizia nr. a D.G.F.P Prahova și a
exonerat reclamanta de plata sumei de RON, criticile aduse sentinței de
recurentă, că în mod greșit prima instanță și-a însușit punctul de vedere al expertului
și al reclamantei, că cheltuielile de transport la și de la locul de muncă al salariaților,
sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și deductibile integral, sunt
nef fondate, deoarece așa cum s-a arătat mai sus, dispozițiile art. 21 pct. 3 lit. c din
Legea nr. 571/2003, au fost modificate prin OG nr.83/2004 prin înlăturarea
cheltuielilor de transport la și de la locul de muncă din categoria cheltuielilor sociale,
care erau deductibile limitat.

Așa fiind, pentru considerentele arătate, recursul formulat se privește ca
nefondat și în temeiul art. 312 alin. 1 C.pr.civila, va fi respins ca atare.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

DECIDE :

Respinge ca nefondat recursul formulat de pârâta Direcția Generală a
Finanțelor Publice Prahova, cu sediul în Ploiesti, str. Aurel Vlaicu nr. 22,
jud.Prahova, împotriva sentinței nr. din , pronunțată de Tribunalul
Prahova în contradictoriu cu reclamanta SC SRL, cu sediul în
jud.

Ireocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 5 septembrie 2007.

PREȘEDINTE,
Chirica Elena

JUDECĂTORI,

Preda Popescu Florentina Dintu Florentina

GRĂBIER,
Dumitrescu Dorina

red.EC/HV

2 ex./6.09.2007

d.f.d. Trib. Prahova 1411/CA/2006

j.f.d. Gheorghescu Breazu Iosif